

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2014/15, 27. oktober 2014, številka 8, letnik III

Dan učiteljev: Tudi učitelji imajo dolžnosti in pravice

Intervju z Angelo Kužnik: »Če pomagate samo enemu človeku, da postane boljši, ste opravili svoje poslanstvo!«

Učitelji na strokovni ekskurziji

Mesec požarne varnosti: Poskrbeti moramo tudi za ranljive skupine ljudi

Na obisku v Muzeju Južne železnice Šentjur

Debatni klub: V televizijski oddaji Infodrom

PŠ Šentrupert: Nastop za krajanje in krvodajalce

PŠ Rečica: Dedki in babice na obisku

PŠ Vrh: »Bogata, topla in pisana jesen«

PŠ Debro: »Pekli smo kruh«

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2014/15, 27. oktober 2014, številka 8, letnik III

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Nataša Grešak, Špela Štor, Nina Stiplošek, Tjaša Gradišnik, Nika Novak, Barbara Grešak, Zarja Nemeč, Špela Videc, Gašper Ravnikar, Tjaša Verbovšek, Mark Ulaga, Nikolaj Marot, Jon Bezgovšek, Alja Špec, Anja Vodišek, Saška Maček, Tinkara Kramer, Matija Podbreznik

Naslovnica: Aleks Brižič

Reklamna oglasa: Anita in Ana Blatnik

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

DAN UČITELJEV

Tudi učitelji imajo dolžnosti in pravice

Svetovni dan učiteljev obeležujemo 5. oktobra. Leta 1966 je bilo na ta dan sprejeto priporočilo o položaju učiteljev, ki velja še danes. V njem so zapisane pravice in dolžnosti učiteljev.

Tudi v naši šoli smo praznovali, in sicer v ponedeljek, 6. oktobra. Nadarjeni učenci so prvo šolsko uro zamenjali učitelje pri različnih predmetih. V tem času smo dobili tudi drugega ravnatelja. Mislim, da je bila ta ideja vseč čisto vsem učencem, saj se je zgodilo nekaj novega, nekaj, česar do zdaj še ni bilo. Zato upam, da bomo naslednje šolsko leto dan učiteljev ponovno obeležili na takšen način. Nekaj učenk, ki so »poučevale«, je zapisalo svoje vtise, ki si jih lahko preberete v nadaljevanju.

Tjaša Gradišnik

...

S prijateljico sva ob dnevu učiteljev poučevali športno vzgojo v 5.a-razredu. Mislila sem, da bodo učenci mirni, pridni, tiho in da naju bodo poslušali ... Dekleta so bila pridna, dečki pa ne najbolj. Ampak se je na koncu vse lepo izteklo. Čas je hitro minil in malo je manjkalo, da bi z Zarjo skoraj zamudili pouk. Vesela sem, da sem lahko sodelovala, in upam, da bom lahko poučevala tudi prihodnje leto.

Barbara Grešak

...

Takoj ko sem izvedela, kaj bo naša naloga, sem pomislila na poučevanje v prvem ali drugem razredu, saj imam rada majhne otroke, ki tudi bolj ubogajo. In ker smo imeli letos devetošolci priložnost to izkušnjo izkusiti prvič in zadnjič, smo imeli prednost pri izbiri razredov. Najprej sva se s prijateljico spraševali, če bodo drugošolci veliko razgrajali, a sva kmalu ugotovili, da sva čisto zgrešili – bili so namreč zelo pridni! Reševali so uganke in počasi, a pridno prepisovali s table. V 45 minutah sem se res imela super in upam, da bom še kdaj dobila kakšno podobno priložnost.

Nataša Grešak

...

Ta dan sem nestrpno pričakovala. Že od nekdaj sem si želela imeti vsaj eno uro s pravimi učenci in ne samo s plišastimi igračkami. Želela sem si postati učiteljica. Čeprav sem tisti dan učila športno vzgojo, ki ni ravno na mojem seznamu najljubših predmetov, sem se z učenci 5.a-razreda zelo zabavala. Zdi se mi, da so se tudi oni zabavali. Z menoj je učila tudi Barbara in skupaj sva bili prav zabavni učiteljici športne vzgoje. Res že kar komaj čakam naslednji dan učiteljev!!! In upam, da takrat ne bom učila športne vzgoje.

Zarja Nemec

DAN UČITELJEV

Učna ura ob dnevu učiteljev

Vse skupaj se je začelo, ko sem se januarja 2013 zaposlila v OŠ Radeče. V Radečah sem imela veliko srečo, da sem učila takratni 5.a-razred. Učenci in učenke so bili delavni, prijazni, izjemno jezikovno razgledani in navdušeni nad mojimi različnimi idejami. Čudovito smo se ujeli. Nekega dne sem ugotovila, da se ne le radi učijo, ampak da bi tudi radi poučevali. Idejo sem izpilila in izdelala sistem, po katerem so se učenci povezali v dvojice, dobili okvirna navodila, pripravili uro in učne liste ter uro izvedli. Tako so prej ali slej prišli na vrsto vsi učenci. Sama sem med njihovimi urami sedela v klopi in postala učenka. S podvprašanji sem usmerjala mlade učitelje, da niso česa pozabili in da so kakšno stvar še enkrat poudarili.

Nato smo se v zbornici nekoč učitelji pogovarjali in opisala sem jim, kako potekajo te ure. Starejši sodelavci so mi takrat povedali, da so že leta nazaj na tak način tudi sami izvajali pouk in to kar cel dan. Strinjali smo se, da ne bi bilo slabo obuditi te tradicije. Takrat sem se povezala še z eno učiteljico, Nežo Božič, in oktobra 2013 sva s pomočjo šolskega parlamenta organizirali učno uro kot obeležitev dneva učiteljev. Odzivi so bili pozitivni – tako učenci, mladi učitelji kot »ta pravi« učitelji so menili, da je bila ura dobra in da je »poskus« uspel. Vesela sem bila, ko sem izvedela, da so tudi letos v Radečah poučevali učenci.

Zdaj sem učno uro na dan učiteljev »prinesla« še v Laško. Izvedela sem, da so tudi tu nekateri učitelji v svojih osnovnošolskih letih doživeli dan, ko so poučevali (in celo ravnateljivali) učenci, in so zato zelo toplo sprejeli moj predlog. Po uri so z mano delili svoje izkušnje. Povedali so mi, da so učenci in novi učitelji zelo lepo sodelovali (nekateri učenci so bili sicer bolj zadržani in sramežljivi kot ponavadi) in da so bile ure prijetne. Ugotovili pa smo tudi nekaj zanimivega glede učiteljev: bili so sramežljivi in nekateri celo zelo samozavestni. Sramežljivost se je kazala v tem, da so vsi (razen ene učenke) to uro izvedli v parih. To je seveda razumljivo, saj ni lahko stati pred razredom in postati učitelj. Hkrati so po končani uri samozavestno ocenili, da so uro izpeljali dobro in da poučevanje sploh ni tako težko.

Sama pa upam, da je bila učna ura mojim sodelavcem v veselje in sprostitev, kar je bil tudi njen namen.

Katarina Pinosa

KRATKOČASNIKOVA VICOTEKA

Resnične iz šolskih klopi

»Mihec, koliko je nič minus dvajset?«

»Ja, nič, ne?«

»No, Janez, povej mi, kje leži Slovenija.«

»Hmmm ... Vzhodno od ekvatorja!«

INTERVJU Z UPOKOJENO UČITELJICO RAZREDNE STOPNJE

»Če pomagate samo enemu človeku, da postane boljši, ste opravili svoje poslanstvo!«

Gospa Angela Kužnik je upokojena učiteljica razredne stopnje. Je izredno prijetna sogovornica, ki izžareva optimizem in energijo. Večina bivših učencev se je spominja kot dokaj stroge učiteljice, ki se je rada nasmejala, delala čim manj razlik in bila polna življenja. In takšna je ostala vse do danes.

Ste upokojena učiteljica. Kaj vas je pritegnilo v ta poklic?

Upokojena sem že 25 let. V tej šoli sem delala točno 30 let. Na vasi sem sprva učila vse štiri razrede, v Laškem pa sem učila druge in tretje razrede. Spomnim se, da je bilo prvo leto 41 učencev v razredu. V ta poklic sem zašla zaradi mame. Za takratnih 14 let je bilo v moji glavi preveč informacij in želja, zato je odločila ona. Naposled sem se dobro znašla v drugem razredu, kjer se ni bilo treba ukvarjati s čisto osnovnimi zadevami (računstvo, branje ...).

Ste domačinka. Je bila služba v Laškem vaša prva zaposlitev?

Ne, prihajam iz Ljutomera, kjer sem tudi najprej poučevala. Šele nato sem prišla v Laško.

Skozi vaše roke je šlo ogromno Laščanov. Vam je kdo še posebej ostal v spominu?

Morda bi izpostavila uspešno celjsko novinarko Nado Kumer, ki je bila tudi moja učenka. Na hospitaciji celjskih učiteljev je namreč kot drugošolka napisala esej o gibanju oziroma staranju na podlagi sličice stare stenske ure. Ko uro navijemo, je pojasnila, minevajo sekunde, minute, ure, a mi tega ne upoštevamo in opazimo, temveč samo drvimo naprej in se ne zavedamo, kako življenje mineva. Ko je končala, smo vsi obstali, nihče ni rekel besede. Nismo mogli verjeti, da tako razmišljajo tudi otroci drugega razreda. Kolegica iz Rimskih Toplic sploh ni verjela, da je to napisala učenka. Tudi drugi učitelji so se potem znesli nad menoj, da sem vse to jaz pripravila. A Nada je dokaz, kaj vse smo lahko dosegli z učenci drugega razreda ...

Dandanes mladi učitelji hitro pozabijo imena in priimke učencev. Ste imeli kdaj težave s tem?

Prva leta ni bilo težav ne s priimki ne z imeni. Tako imenovana »sredina učencev« mi je včasih malo ušla, a tiste »ta pridne« in »ta poredne« sem si vedno zapomnila.

Včasih je bila strogost učitelja nekaj samoumevnega, saj je zagotavljala red in disciplino. Danes je drugače. Kako gledate na to?

Pravila so se spremenila. Sama nisem ravno za zelo stroge kazni, zato nisem marala kaznovanja. Če sem na primer v nekem trenutku spozabe nekaj narobe naredila, sem to potem dolgo obžalovala, to me je morilo, nisem mogla spati. Rada sem imela lepe odnose. Nisem hotela vzbujati strahu in trepeta, a menim, da mora biti nek odnos med učencem in učiteljem. Vsi ne moremo soditi v isti koš.

Mislite, da je lahko priljubljen tudi strog učitelj?

Da. Letos sem imela 60-letnico mature v Mariboru in spominjali smo se zgolj strogih in pravičnih profesorjev, vse druge smo pozabili. Človek je takšen – če ga nekdo priganja, potem dela. Če tega ni, smo preveč sproščeni. Zase menim, da sem bila po strogosti v t. i. »sredini«. A kot slišim od drugih, sem bila očitno stroga.

Danes imamo boljše pogoje za učenje, a se pogosto zdi, da imamo manj znanja, kot so ga imeli otroci nekoč. Kaj menite o tem?

Ne bi rekla, da imate manj znanja. Kvečjemu je manj tovarštva, bratstva. Manj ste pripravljene pomagati, takoj ko odzvoni, že vsi drvite ven. Včasih so deklice pristopile k meni in me prosile,

če lahko v odmoru na primer pomagajo Mihcu in delajo še nekaj minut ... Drugače pa danes otroci ogromno informacij dobite tudi na internetu – to vidim tudi pri svojih vnukih. Ko sem sama med vojno hodila v šolo, smo tudi bolj vadili na primer poštevanke. Še danes se spomnim določenih stvari, ki smo jih na ta način ponavljali.

Bi z nami delili kakšno anekdoto, dogodek, ki vam je ostal v spominu?

Smešnih pripetljajev je bilo toliko, da bi se lahko dobili vsak dan in bi jih pripovedovala. Poleg teh dogodkov so mi v spominu ostali tudi drugi, ki so se me dotaknili. Takšen je na primer naslednji. Na nek naravoslovni dan smo se odpravili iz Rimskih Toplic proti Radobljam. Naenkrat se je začela pripravljati grozna nevihta in učiteljice smo začele ustavljati voznike, da so skupine otrok peljali v šolo do Laškega. Seveda so jih v avtomobile natrpali več, kot bi jih smeli, zato smo se bale policijskega nadzora. A na srečo se ni zgodilo nič hudega. Ko sem tako priskrbela prevoz za vse učence, se je zgodilo, da zame ni bilo več prostora, zato sem šla peš. Kmalu pa se je zadnji avto ustavil in ven je stopila deklica. Rekla mi je: »Nisem mogla gledati, kako ste sami ostali na cesti.« In skupaj sva potem pešachi do šole. Ko sva prispeli, se je ulilo. A ko se je zlilo, je posijalo sonce. Takrat sem dobila občutek, da sije samo meni.«

Če bi lahko izbirali, bi bili ponovno učiteljica?

Moram vas razočarati, a te življenjske zgodbe ne bi ponovila. Čeprav sem bila zadovoljna z delom in učenci. A imela sem druge ambicije. Moja skrivna strast je bila farmacija. V nemogočih razmerah med drugo svetovno vojno smo živeli v središču Varaždina ob majhni lekarni. Tam sem bila lekarnarjeva pomočnica. Znala sem vsa

latinska imena na stekleničkah, mešala in tehtala sem zdravila – vse to pri devetih letih. Še danes mi ni jasno, zakaj, a to me je nekako zaznamovalo. Vojna, vse strahote, bombardiranje, čas v taborišču – vse to me je izoblikovalo. Ko sem po končani maturi na učiteljski prosila za študij farmacije (zanimala me je tudi mikrobiologija), so se mi le smejali in dajali prazne obljube celih pet let. Po tem času sem rekla hvala lepa in odšla v Laško. S tem sem sicer razočarala vse moje sošolce.

Ohranjate stike z nekdanjimi sodelavci?

Da, z učiteljicami smo veliko skupinsko delale in smo ostale prijateljice. Dobivamo se za rojstne dneve na večerjeh, a zdaj se ne pogovarjamo več o šoli. Tudi z bivšimi sošolkami se dobivamo, in sicer vsako leto v Mariboru. S prijateljico sva ohranili ta odnos celo življenje in lahko rečem, da sem imela res pravo prijateljico samo eno.

Brez spominov ne gre. Kakšni so vaši spomini na poučevanje?

Zelo pozitivni in res lepi. Je pa res, da je bila določena iskrica vedno prisotna in je še vedno, ko stopim v lekarno. Mislim, da je prav, da nam ostanejo le najlepši spomini, ostale pa damo malo v ozadje. Obdržala sem najlepše spomine, za katere sem pravzaprav živela. Kar se tiče poučevanja – seveda je bil kdaj pa kdaj kakšen učenec, ki mi ni bil simpatičen, ampak sem se trudila, da tega ne bi občutil. Sicer pa sem imela rada živahne otroke, bolj navihane, prednost sem dajala fantom, ker so bili bolj nabriti. Pri tem se mi je zdelo zelo v redu, da je tudi kakšen navihanec kdaj popestril enoličnost, ko se zasmeljal in zaklical: »Kaj bomo ves čas vsi tiho?!«

Nataša Grešak in Špela Štor

»Ko sem se pripravljala na upokojitev, sem srečala svojo učiteljico, bistro, sposobno žensko. Na cesti me je spoznala, me vprašala, kako sem, in mi povedala tole: »Če si v življenju vsaj enemu človeku pomagala, da je postal boljši, si izpolnila svoje poslanstvo.« Zato ne pričakujmo, da nas bodo oboževale množice. O tem, kar mi je povedala, sem razmišljala leta in leta ter spoznala, kako je imela prav.«

STROKOVNA EKSKURZIJA

Prelepa si, bela Ljubljana

Učitelji in drugi delavci OŠ Primoža Trubarja Laško smo imeli v petek, 22. avgusta 2014, strokovno ekskurzijo v Ljubljano.

Z avtobusom smo se skozi Zasavje odpeljali najprej na grad Bogenšperk v občini Šmartno pri Litiji. Tam smo si pod strokovnim vodstvom ogledali grajske prostore in v njih razstavo o zgodovini gradu, njegovih lastnikih, predvsem pa o Janezu Vajkardu Valvasorju na Bogenšperku. Po ogledu smo se pred gradom še fotografirali, nato smo se odpeljali proti prestolnici. Strokovna ekskurzija po Ljubljani je zaradi lažje izvedbe potekala v dveh skupinah: ena je najprej šla na vožnjo po Ljubljani, druga je obiskala mestni muzej. Po dobrih dveh urah sta skupini zamenjali lokacijo.

Vožnja z ladjico po Ljubljani je bila za marsikoga posebno doživetje, saj nudi zanimiv pogled na staro mestno jedro Ljubljane. Med vožnjo smo imeli tudi kosilo.

V Mestnem muzeju Ljubljana smo si ogledali razstavo ob 2000-letnici rimske Emone z naslovom Emona: Mesto v imperiju, po kateri nas je vodila kustosinja Nika Damjanovič, ki je po rodu Laščanka. Peljala nas je še na ogled arheoloških parkov Emonska hiša in Zgodnjekrščansko središče.

Na Kongresnem trgu je bil prvi dan osrednjega dogodka ob 2000-letnici Emone, ki so ga poimenovali Ave Emona. Videli smo lahko utrinke iz življenja Rimljanov v rimskem taboru,

rimske legionarje in njihove spretnosti, gladiatorje, pripadnike Keltov in nekaterih barbarskih ljudstev. Na prizorišču so bile ustvarjalne delavnice izdelave ščitov, mečev, nakita, učenja vojaških veščin ... za otroke in odrasle. Na rimski tržnici so obrtniki prikazovali starorimske obrti, ponujali pa so tudi značilne rimske jedi. V mestu je bila na ogled rimska povorka.

Pozno popoldne smo imeli nekaj časa za druženje in sprehod po stari Ljubljani. V Laško smo se vrnili v večernih urah. Strokovna ekskurzija je bila prijetno in zanimivo doživetje. Marsikdo je spoznal, da naša prestolnica skriva veliko biserov in da je ne poznamo tako dobro, kot mislimo. Res si prelepa, naša bela Ljubljana.

Lidija Toplišek, foto Cvetka Teršek

UTRINKI S STROKOVNE EKSKURZIJE

MESEC POŽARNE VARNOSTI

Poskrbeti moramo tudi za ranljive skupine ljudi

Oktober je mesec požarne varnosti. Gasilci vsako leto v tem času pripravijo različne dogodke, da ga primerno obeležijo. Letos je osrednja tema namenjena slepim, slabovidnim ter gluhim, naglušnim in gibalno oviranim osebam.

Ogenj se lahko hitro razvije v požar, zato moramo v nevarnosti hitro ukrepati. Evakuacijo moramo prilagoditi tudi gluhim in naglušnim ter slepim in slabovidnim, a tudi gibalno oviranim osebam. Vedeti moramo, koliko oseb je v stavbi in kakšno pomoč potrebujejo.

Če gre za vajo evakuacije, jo moramo izvajati tudi z gluхими, s slepimi ter z gibalno oviranimi osebami. Če pride do požara, dvigal na primer ne smemo uporabljati. Pri evakuaciji moramo

uporabljati pripomočke, nujne za življenje (respirator, aspirator, nahrbtnik s kisikom ...).

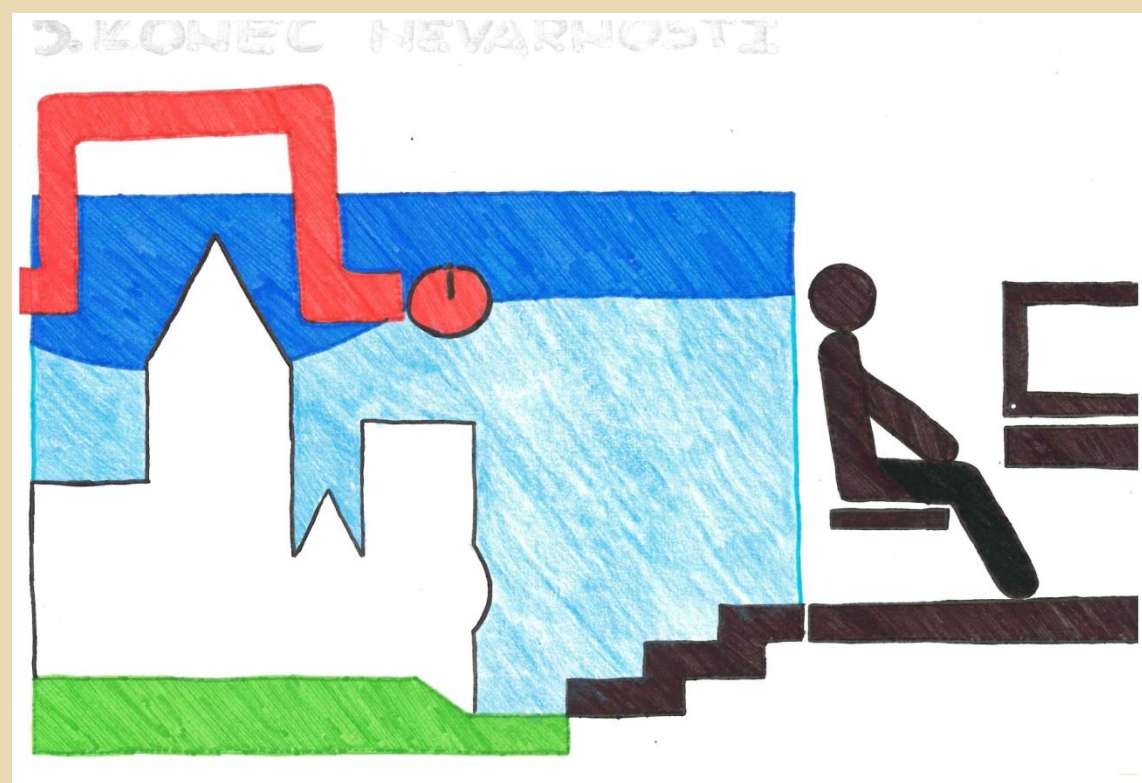
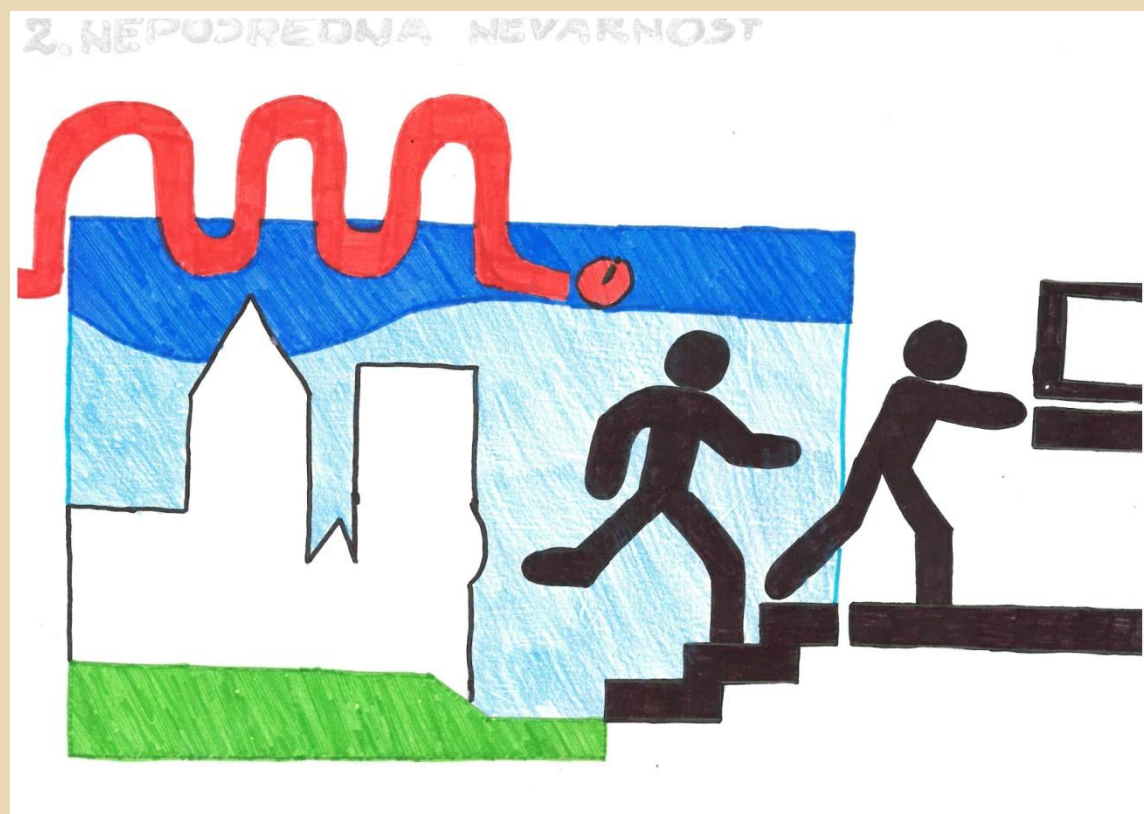
Osebe, ki sodelujejo, morajo biti seznanjene:

- * s preventivnimi ukrepi varstva
- * s tem, kako prepoznati nevarnost nastanka požara
- * s tem, kako in kdaj poklicati 112
- * s tem, kako ravnati ob požaru.

*Nika Novak,
risba Gašper Ravnikar*

ZNAKI ZA ALARMIRANJE OB NEVARNOSTI NARAVNIH IN DRUGIH NESREČ

PŠ ŠENTRUPERT

Vaja

Oktober so nas šentrupertski gasilci s pomočjo učiteljic pošteno presenetili. Po šoli je zadonel alarm, hodnike so napolnili gost dim, hiteči gasilci, zbežanost ... Na srečo jr bila le požarna vaja!

Učenci in učiteljice

PŠ REČICA

Na obisku pri gasilcih

Ob tednu otroka in v mesecu požarne varnosti smo obiskali Prostovoljno gasilsko društvo Rečica.

Pod vodstvom gasilcev smo gasili gozdni požar in se naučili, da goreče maščobe nikoli ne gasimo z vodo. Hitro smo se spuščali po gasilskem drogu in prikazali reševanje oseb iz goreče hiše.

Spoznávali smo gasilska prevozna sredstva, se zaprli v policijsko »marico«, obležali na reševalnih nosilih in klicali pomoč na 112.

Zakaj sem rad gasilec/gasilka v PGD Rečica?

»Gasilka sem rada, ker smo zelo uspešni na tekmovanjih, imamo veliko piknikov, se zabavamo, veliko se družimo in uživamo na poletnem taboru.« **Julija Planinšek**

»Rada sem gasilka, ker rada gasim in se učim. Rada imam gospo Mojco.« **Ajda Ferme**

»Gasilec sem rad, ker velikokrat zmagamo na gasilskih tekmovanjih. Imamo dobrega mentorja.« **Luka Deželak**

Ksenija Vozlič

MŠ LAŠKO

Pobirali smo jabolka

Po nepredvidljivem poletju nas je jesen razvajala z vremenom. Na lep sončen ponedeljek nas je že zjutraj pozdravilo sonce in obetalo prijeten dan. Z učenci drugega razreda smo jo mahnili proti Strmci na kmetijo Razboršek.

Med potjo smo opazovali okolico, klepetali, videli nenavadne živali, »kosmata goveda« (tako so jih poimenovali učenci), in iskali lame, ki pa jih tokrat ni bilo.

Ob prihodu na kmetijo sta nas pričakala gospodar in gospodarica. Predstavila sta nam kmetijo, s čim se ukvarjajo, kaj pridelujejo, katere živali imajo. Seveda je najprej sledila malica in nato delo. Čakale so nas košare in odpravili smo se v sadovnjak. Pridno smo se lotili dela. Za nekatere učence je bilo to nekaj novega, zato so najprej raje

gledali, potem pa so se opogumili. Sčasoma je steklo vse, kot je treba, in jabolka so bila pobrana ob obilici veselja in razigranosti.

Ob koncu smo se še malo okrepčali, si ogledali kmetijo in živali. Nato smo se poslovili in se odpravili proti šoli. Prijetno utrujeni in polni lepih vtisov smo se vrnili v šolo.

Zahvaljujemo se družini Razboršek, da nam je omogočila, da smo spoznali življenje in delo na kmetiji.

Petra Velikonja

PŠ DEBRO

»Na kmetiji je lepo ...

V petek, 10. oktobra 2014, so imeli učenci 2.a-razreda naravoslovni dan. Obiskali so kmetijo Bezgovškovih na Dobladini, kjer je doma njihov sošolec Roky. Ogledali so si živali, pobirali jabolka in hruške, luščili fižol ter ličkali koruzo. Po opravljenem delu jih je prijazna gospodinja pogostila z rogljički, jabolčnim zavitkom, lešnikovo in makovo potico ter domačim čajem.

»Meni je bilo najbolj všeč, ko smo nabirali jabolka.« *Anja Gačnikar*

»Lepo mi je bilo, ko smo pili domač čaj, pobirali jabolka, najbolj lepo pa je bilo, ko smo jedli jabolčni zavitek.« *Katarina Maček*

»Pobirala sem jabolka in luščila fižol. Peljali smo se z avtobusom, gledali živali – dva psa, kokoši, kravi in pujsa – ter luščili koruzo.« *Mija Zdouc*

»Na kmetiji smo luščili fižol, ličkali koruzo, pobirali jabolka in božali psa.« *Tjaša Seme*

»Pobirali smo jabolka in hruške.« *Sara Novak*

»Najbolj mi je bilo všeč pobiranje jabolk.« *Tomaž Zupanc*

»Najbolj mi je bilo všeč, ko smo pobirali jabolka in hruške.« *Domen Seme*

»Najbolj mi je bilo všeč, ko sem božala psa in muco.« *Urška Gorišek*

»Meni je bilo najbolj všeč, ko sem božala kužka in muco.« *Neli Kajtna*

»Najbolj mi je bilo všeč, ko smo pobirali jabolka.« *Živa Mešel*

»Meni je bilo najlepše, ko smo ličkali koruzo.« *Ana Polak*

»Meni je bilo najlepše, ko smo luščili koruzo.« *Klemen Špitaler*

»Zelo mi je bilo všeč božanje kužka.« *Lea Seme*

»Všeč mi je bilo, ko smo nabirali jabolka, luščili koruzo, opazovali živali in luščili fižol.«
Nik Vrečko

»Bilo je enkratno, ko smo pobirali jabolka. Najboljše pa je bilo, ko smo božali kužka.« *Lenart Jošt*

»Lepo je bilo, ko smo na kmetiji pobirali jabolka in luščili fižol.« *Luka Zorko*

»Všeč mi je bilo, ko smo luščili fižol in nabirali jabolka.« *Žan Pavlovič*

»Bilo mi je lepo, ko sem božala kužka in muco.« *Nika Bezgovšek*

»Bilo mi je všeč, da smo božali muco in kužka.« *Tia Logar*

»Meni je bilo všeč, ko smo nabirali jabolka ter gledali krave in pujsa.« *Erion Rrahmani*

»Všeč mi je bilo, ko smo jedli pecivo.« *Nik Legan*

»Najbolj mi je bilo všeč pobiranje jabolk.« *Domen Ledinek*

»Najbolj mi je bilo všeč, ko smo pobirali jabolka.« *Miha Jančič*

... ija, ija, o«

Lidija Toplišek in Mateja Slemenik

PŠ ŠENTRUPERT Tetka Jesen

V tednu otroka smo imeli zelo priljubljen naravoslovni dan Tetka Jesen.

Ustvarjali smo v delavnici, kjer so plodovi in pridelki zasijali v novi podobi. Na banki smo dvignili denar, nato pa švignili po nakupih na ekološko tržnico. Joj, koliko lepega in slastnega se je prodajalo. Nekaj denarja smo prihranili za slastno sadno kupo, ki smo jo izdelali sami. Da je bil dan še bolj sladek, smo si na terasi privoščili prijetno druženje ob pečenem kostanju.

Tetka Jesen je bila letos nekaj posebnega, saj se je med jesenskimi plodovi in pridelki znašla buča velikanka. No, ni se kar sama prikotalila, ampak smo jo iz sosednje njive pripeljali na vozičku. Nekaj barve, velika rjuha, spretni prsti in ob vhodu naše šole nas sprejme velika nasmejana tetka Jesen.

Učenci in učiteljice

Obvestilo
**ZBIRANJE STAREGA
PAPIRJA**

*Papir smo v letošnjem šolskem letu zbirali
na šolskem dvorišču nazadnje v
petek, 17. oktobra 2014.*

! Do nadaljnjega ga ne bomo zbirali več. !

**V SUROVINO LAŠKO GA
LAHKO VOZITE NEMOTENO.**

ONIS

V Muzeju Južne železnice Šentjur

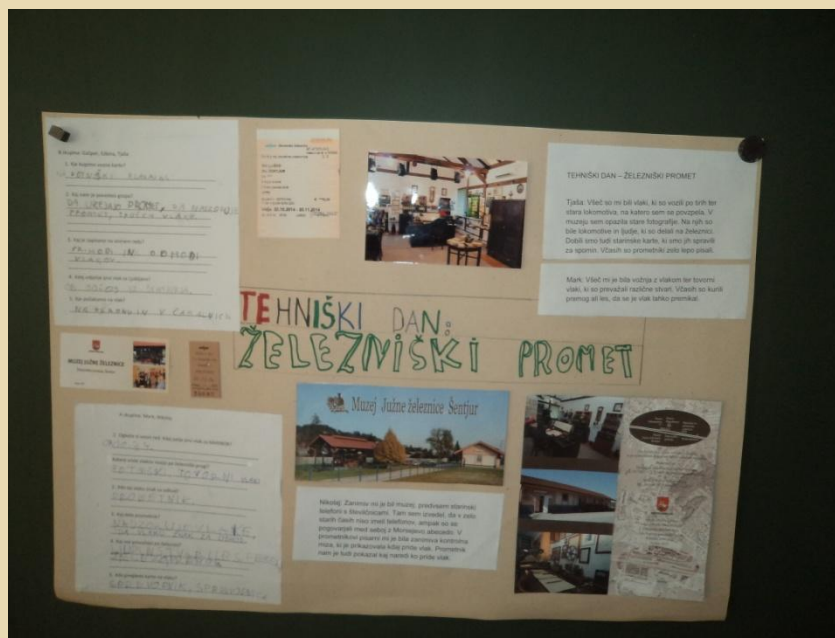
Tudi učenci oddelka z nižjim izobrazbenim standardom so imeli tehniški dan. Ogljedali so si železniški muzej v Šentjurju. Svoje vtise so tudi zabeležili.

Romana Pohar

Tjaša Verbovšek: »Všeč so mi bili vlaki, ki so vozili po tirih, in stara lokomotiva, na katero sem se povzpela. V muzeju sem opazila stare fotografije. Na njih so bile lokomotive in ljudje, ki so delali na železnici. Dobili smo tudi starinske karte, ki smo jih spravili za spomin. Včasih so prometniki zelo lepo pisali.«

Nikolaj Marot: »Zanimiv mi je bil muzej in v njem predvsem starinski telefoni s številčnicami. Tam sem izvedel, da v zelo starih časih niso imeli telefonov, ampak so se pogovarjali med seboj z Morsejevo abecedo. V prometnikovi pisarni mi je bila zanimiva kontrolna miza, ki je prikazovala, kdaj pride vlak. Prometnik nam je tudi pokazal, kaj so naredili, ko je prišel vlak.«

Mark Ulaga: »Všeč so mi bili voznja z vlakom in tovorni vlaki, ki so prevažali različne stvari. Včasih so kurili premog ali les, da se je vlak lahko premikal.«

PŠ VRH NAD LAŠKIM

»Bogata, topla in pisana jesen«

Takšen je bil tudi oktobrski ponedeljek na Vrhu, ko smo opazovali in doživljali gozd, pripravljali pravo domačo jabolčno marmelado in se sladkali s pečenim kostanjem.

Zbrali smo se v učilnici, kjer smo naredili načrt izvedbe naravoslovnega dne. Učenca sta pripravila kostanj, učenke pa so čistile, rezale in okušale jabolka, ki jih je kuharica nato skuhalo. Za odličen okus smo morali dodati tudi ščepec otroške igrivosti in radosti.

Sledil je odhod v bližnji gozd, kjer smo opazovali, poslušali, poiskali svoja drevesa, jih poskušali

objeti, si jih natančno ogledati, risati, spoznati njihove vonjave ter pisati misli in kratke pesmi. Napolnili smo tudi košare z različnimi listi, rastlinami, plodovi, seveda največ z debelim kostanjem. V šoli smo zakurili, spekli kostanj in izdelali etikete za marmelado.

Spoznali smo, da nas narava ne samo uči, ampak tudi bogato obdari.

Marija Kotar

MESTNA KNJIŽNICA

Na pomen kulturne dediščine opozorili tudi v mestni knjižnici

Od 27. septembra do 4. oktobra so se po vsej Sloveniji, tudi v Laškem, zvrstili številni dogodki pod skupnim naslovom **Dediščina gre v šole**.

Tudi v mestni knjižnici smo se vključili v dogajanje z željo, da bi vsaj drobec kulturne dediščine, zlasti lokalne, približali otrokom s pomočjo znanj in gradiv, ki jim jih lahko ponudimo v naši hiši. Obiskali so nas učenci od prvega do petega razreda in tudi otroci oddelka s prilagojenim programom; starosti primerno smo v različnih skupinah počeli različne reči, pri vseh pa je bilo lepo videti in slišati, da kulturno dediščino kar lepo poznajo in da je v našem vsakdanu prisotna bolj, kot se morda zavedamo. Skupaj smo okušali ajdov kruh, otipavali ajdova zrna in prisluhnili pravljici o tej žitarici, ob glasbeni spremljavi

zapeli slovensko ljudsko pesem, ob gradivu o Laškem spoznavali materialno in nematerialno dediščino domačega kraja, s katero se srečujemo na vsakem koraku, pa legende o Laškem in stare rajalne igre, starejšim učencem pa smo na pot k pouku dali v reševanje tudi domoznanski kviz in križanko o Laškem.

Ker iz majhnih kultiviranih šolarjev zrastejo odrasli kultivirani ljudje, ki so stebri naše družbe, si seveda tudi v knjižnici želimo, da bi rasli v zavedanju svojih korenin in bi našo dediščino čim bolj oživljali v svojem vsakdanjem življenju.

Barbara Rančigaj

Učenci priporočajo ...

Eoin Colfer: Artemis Fowl

Knjiga mi je zelo všeč, saj je glavni lik Artemis zelo pameten. Je zločinski genij, ki razkriva skrivnosti sveta vilincev. Med tem se mu poskušajo vilinci upreti, a njegov um mu pomaga, da se reši vseh, ki se mu pokažejo. *Jon Bezgovšek*

Francesca Simon: Ne skuhajte Pepelke!

Knjiga opisuje pravljичne junake Sneguljčico, tri prašičke, volka in sedem kozličkov ... Berejo jo lahko učenci od tretjega do devetega razreda, ker je napisana z veliko humorja in na nenavaden način predstavi pravljice. Privlačna je tudi zato, ker so ilustracije smešne. *Alja Špec*

Francesca Simon: Grozni Gašper

Grozni Gašper je zelo grozen fant. Vedno nagaja bratu Petru ali pa kaj ušpiči. Nikoli se ničesar ne boji, a tokrat je drugače. *Alja Špec*

Lois Lowry: Anastazija Krupnik

To knjigo sem izbrala, ker je Anastazija nenavadna deklica, ki piše pesmi in se prvič zaljubi. V svoj dnevnik piše stvari, ki jih ima rada in ki jih ne mara. *Anja Vodišek*

DEBATNI KLUB

V televizijski oddaji Infodrom

V četrtek, 25. septembra 2014, smo v šolski knjižnici v Debru snemali mladinsko oddajo Infodrom, ki jo pripravlja TV Slovenija. Debaterke smo odgovarjale na vprašanja, ki nam jih je postavljala novinarka. Tema pogovora je bilo nasilje v družini.

Maja Frece, Katjuša Tratar: »Pred snemanjem sva bili malo nervozni, saj nisva vedeli, kako bo vse potekalo. Med snemanjem pa sva se sprostili. Bilo nama je zelo všeč.«

Anja Stopar: »Pred snemanjem sem bila malo živčna. Toda ko sem se kasneje sprostila, se mi je zdelo super. Še ena izkušnja več.«

Ajda Podkrižnik: »Snemanje se mi je zdelo super, saj smo se zabavale in tudi novinarka je bila super.«

Ajda Kostevc: »Snemanje se mi je zdelo super, saj smo dobile še eno izkušnjo. Pri tem smo se tudi zabavale.«

Saška Maček: »Pred snemanjem sem bila malo nervozna. Potem se mi je zdelo super, saj sem lahko videla, kako poteka snemanje televizijske oddaje. In še zabavale smo se!«

Mentorica Marjeta Ocvirk nam je povedala, kako je do snemanja sploh prišlo. »Gospa Bojana Skrt iz zavoda ZIP je vprašala, če bi se udeležili snemanja za oddajo Infodrom. Seveda sem bila takoj za to, saj se mi je zdelo zanimivo. Z gospo Janjo Lakner Anžin, odgovorno urednico mladinskega programa RTV Slovenija, sva se dogovorili za datum in uro snemanja. Zbrala sem debaterke in skupaj smo se pripravljale na snemanje. Dan pred snemanjem smo uredile tudi knjižnico.«

Mladinska oddaja Infodrom, v kateri smo nastopile debaterke PŠ Debro, bo na sporedu 30. oktobra 2014 ob 11. uri na 1. programu TV Slovenija (SLO1). Kasneje si lahko posnetek oddaje ogledate na spletnem otroškem portalu MMC RTV SLO (<http://otroski.rtv slo.si/televizija>).

Saška Maček

Delavnice z debatnim klubom

V soboto, 11. oktobra 2014, smo se članice debatnega kluba z mentorico Marjeto Ocvirk odpravile v Črnuče na delavnice.

Ko smo prispele v tamkajšnjo šolo, so nas razdelili v skupine. Vsaka je odšla v svojo učilnico. Do 13. ure smo se z mentorji učili o javnem nastopanju. Sledilo je kosilo, nato so se ob

13.50 nadaljevale delavnice. Delo smo končali ob 16.30, nato smo si ogledali še finalni krog debatnega turnirja. Domov smo se vrnili ob 19.30.

Saška Maček

MUZIKAL

Lepotica in zver

7. oktobra smo si v Kulturnem centru Laško v okviru ABC-abonmajčka ogledali muzikal Lepotica in zver. V njem je sodelovalo 26 nastopajočih z zborovodkinjo, režiserko in pianistko.

Zgodba govori o ljubezni med lepotico Zalo in zverjo. Zlobna vila uroči princa, da postane zver. V vasi živi Zala, in sicer z očetom, ki se ukvarja z izumiteljstvom. Gaston je mladenič, ki hoče imeti Zalo, vendar njej to ne ugaja. Ko gre nekoč Zalin oče v bližnje mesto s svojim izumom, se izgubi, pri čemer ga napade volk. Ravno takrat pride mimo zver, ga reši in odvede v začarani grad. Očetovemu konjičku se uspe zveri izogniti, zato Zali sporoči, kaj se je zgodilo. Tako Zala izve za očeta in ga gre iskat. Na gradu se Zala in zver zaljubita.

Ko Zala in oče prideta domov, pridejo po očeta, da bi ga odpeljali v bolnico. Zala hoče rešiti očeta, zato pokaže zver v zrcalu. Meščani napadejo grad, a začarani predmeti rešijo zver pred vsiljivci. Gaston se pritihotapi k zveri in jo hoče ubiti. Zver se brani, a jo vseeno Gaston prebode z mečem. A ker Zala ljubi zver in to tudi pove, jo reši, tako da se spremeni nazaj v mladeniča. Tako srečno živita do konca svojih dni.

Tinkara Kramer

FOLKLORA

Nastop folkloristov ob 35-letnici KD Antona Tanca

Letošnji koncert ob jubileju je bil posvečen najstarejšemu še vedno aktivnemu članu harmonikarju Franciju Muleju.

Povabljeni smo bili tudi mi. Seveda smo se koncerta z veseljem udeležili, saj je nastop na pravem odru res nekaj posebnega. Prikazali smo Zgodbo o kruhu in se dobro odrezali.

Brigita Kovač

PŠ ŠENTRUPERT

Za krajanе in krvodajalce

Na sončno soboto, 11. oktobra, smo se odpravili v Laško in polepšali dan krajanom in krvodajalcem Marija Gradca.

Pripravili smo prijeten kulturni program, v katerem so se prepletali recitacije, ples, hudomušni dialogi in pesmi, ki sta jih popestrili Veronika Horjak na harmoniki in Ajda Kolšek na violini. Vsem smo ogreli srce.

Učenci in učiteljice

PŠ REČICA

Dedki in babice na obisku

Oktobrsko srečanje dedkov in babic je v PŠ Rečica že tradicionalno. V sredo, 22. oktobra, smo se družili in zabavali v prenovljeni šoli v Zgornji Rečici.

Babice in dedke smo vključili v naravoslovni dan Bilo je nekoč. Najprej nas je zabavala Pika Nogavička, nato je sledilo ohranjanje ljudskega izročila. Dedki in babice so se nam pridružili ob petju ljudskih pesmi in skupaj z nami zaplesali ljudski ples Abraham ima sedem sinov.

Učenci in učiteljice

PŠ DEBRO

Vrtec na obisku v šolski knjižnici

V petek, 17. oktobra, sta šolsko knjižnico v PŠ Debro obiskali dve skupini otrok iz debrske enote Vrta Laško.

Prvo srečanje v okviru skupnega projekta Pravljice za vedno, ki bo potekal enkrat mesečno v šolskem letu 2014/15, je bilo namenjeno spoznavanju, ogledu šolske knjižnice in poslušanju pravljice Dragotina Ketteja Šivilja in

škarjice. Bilo je zanimivo in prijetno, zato bomo druženje z veseljem nadaljevali v novembru s pravljico Frana Levstika Kdo je napravil Vidku srajčico.

Lidija Toplišek

PŠ DEBRO

»Pekli smo kruh«

Debrski prvošolci smo v petek, 3. oktobra, obiskali Hišo generacij Laško, kjer smo pekli kruh oziroma slastne štručke in žemlje.

Peka kruha sodi pod okrilje projekta Dediščina gre v šole. Izkušen pekovski mojster je prikazal celoten postopek priprave testa in peko žemelj ter štručk. Učenci so spoznali celoten postopek, povohali in potipali vse sestavine ter aktivno sodelovali pri pripravi testa ter oblikovanju žemelj

in štručk. Ko je iz pečice zadišalo, smo vedeli, da so naše dobrote pečene. Spoznali smo, koliko truda je treba, da naredimo žemljo, štručko oziroma kruh, zato bomo cenili vsako drobtinico kruha in z njim spoštljivo ravnali.

Lidija Podmenik

INTERVJU Z NADARJENO PLESALKO

»Rada bi imela svojo plesno šolo«

V naši šoli je veliko učencev, ki dosegajo uspehe na različnih področjih. Med njimi je tudi osmošolka Pia Vrbovšek Plahutar, zato smo jo povabili na intervju.

Vsaka stvar ima svoj začetek. Tudi ples. Kdaj si se začela ukvarjati z disco danceom?

Ko sem bila stara tri leta, sem plesala sodobni ples v glasbeni šoli v Laškem. V tretjem razredu sem si zaželela, da bi se začela ukvarjati z nekim bolj resnim športom. Razmišljala sem o tenisu, plavanju in smučanju ter se na koncu s pomočjo babice, ki me je k tem zelo spodbujala, odločila za ples.

Vsaka stvar ima tudi svoje značilnosti. Kaj je značilno za disco dance?

Za to zvrst plesa so značilni bogati kostumi, veliko energije, poskočnost, hitrost in podobno. Seveda za vse to potrebuješ kondicijo in moč.

Nič se ne začne samo od sebe. Za vse nas mora nekdo navdušiti. Kdo te je navdušil za ples?

Za ples me je navdušila babica, ki je bila v mladosti profesionalna balerina. Tudi zdaj mi pomaga in me popravlja.

Pri večini aktivnosti, ki se jih da trenirati, se pojavijo tudi uspehi. Kdaj so se pri tebi? Jih lahko našteješ nekaj?

Moj prvi uspeh je bil, ko smo s prijateljicami iz skupine leta 2011 postale državne prvakinja. Kasneje so se rezultati nadaljevali, in sicer sva s soplesalko Tajo Padežnik postali državni prvakinja, kot solistka pa sem postala državna podprvakinja. Leta 2013 sem odšla v veliko bolj konkurenčno kategorijo – mladinke. Tam sem na državnem prvenstvu osvojila tretje mesto. Na letošnjem državnem prvenstvu konec junija sva si z soplesalko Emo Turnšek priplesali tretje mesto, kot solistka pa sem se tudi uvrstila na tretje mesto. Pred kratkim v Torinu pa smo s prijateljicami iz male skupine postale šesta najboljša mala skupina na svetu.

Vendar brez vaje ni nič. Treba je trenirati. Kje treniraš? Kolikokrat na teden?

Treniram večinoma v Plesni šoli Urška v Celju, a tudi doma. Treninge imam vse dni v tednu, in sicer imam dvakrat tedensko redni trening, ki traja

uro in 15 minut in je namenjen tehniki in podobnim stvarem, enkrat tedensko imam individualno uro za solo ali pare, ta trening traja 45 minut in je namenjen piljenju in »preplesavanju« kombinacije, enkrat tedensko pa obiskujem tudi treninge male skupine in treninge hip hopa. Ob nedeljah se bodo v novembru začeli tudi kondicijski treningi. Treningi izgledajo tako, da se najprej, ko vstopim v dvorano, začnem ogrevati. Ko sem ogreta, ponavadi odplešem svojo kombinacijo. Trenerka mi pove napake, ki jih moram odpraviti doma. Pokaže mi tudi kakšne nove elemente, ki jih moram natrenirati do naslednje individualne ure. Treningi so tudi zelo naporni.

Pri takšnih uspehih ne gre brez podpore bližnjih. Ali te družina podpira pri plesu? Kako? Kaj menijo o tvojih uspehih prijatelji?

Družina me pri plesu zelo podpira. Podpira me, ko treniram doma in tudi pred tekmami, in sicer s spodbudnimi besedami. Nekateri prijatelji mi privoščijo, ker vedo, da je za to potrebno ogromno dela. Nekateri pa so ljubosumni, ker si tudi oni želijo uspeti. Najbolj mi privoščijo prijateljice, s katerimi treniram.

Pri vseh aktivnostih pride tudi do novih prijateljstev in zabavnih, smešnih in »norih« izkušenj. Kakšen je tvoj odnos s sotekmovalkami? Kaj ste skupaj že ušpičile?

S sotekmovalkami se res zelo dobro razumem. Ponavadi kaj ušpičimo, kadar smo same doma ali kam gremo. Veliko stvari ušpičimo tudi trenerkam in sosedom.

Ali ples kdaj slabo vpliva na tvoje delo v šoli? Na primer slabši uspeh zaradi prepogostih treningov ...

Ples lahko ima slabe posledice v šoli, če si za treninge in učenje ne naredimo dnevnega načrta. Včasih izpustimo kakšen trening zaradi učenja ali kakšen dan manjkamo v šoli zaradi izčrpanosti.

Če se ne bi ukvarjala s plesom, bi mogoče imela nekaj boljših ocen, vendar mi več pomeni, da bom nekoč vrhunska plesalka, kot nekaj ocen v šoli, saj je pomembno znanje in ne ocene.

Kaj si želiš doseči v življenju? So tvoji cilji povezani s plesom?

Moj edini cilj je, da bi nekoč plesala tako dobro kot tisti, ki jih spremljam na svetovnih tekmah in jih imam za vzornike. V življenju si želim imeti

plesno šolo, ki bi jo poimenovala po norveški plesni šoli, ki trenutno dosega največje rezultate, to je Studio1.

Večina ljudi ima pri svojih aktivnostih tudi vzornike. Sama imam veliko vzornikov iz različnih držav. To so Pernille Brenni Brovold z Norveške, Denise Pedersen z Danske, Lasse Funch Nielsen prav tako z Danske in Edoardo Ciolli iz Italije. Najdete jih lahko tudi na Facebooku in Youtubu.

*Nina Stiplošek,
foto osebni arhiv Pie V. Plahutar*

FOTKA MESECA

Zbor

Zbor je lahko marsikaj in marsikdo, v tem primeru je zbor skupina koz na pašniku, ki začudeno opazujejo dogajanje.

Ob slikanju na temo Na kmetiji, v sklopu katere je bila ta slika zajeta, sem mislil predvsem na kmetijsko orodje, delo na kmetiji ... Nisem pa mislil na živali na pašniku. Tako sem nasproti pašnika slikal razne kose, srpe, vile ... Vendar sem

takoj, ko sem se obrnil, zagledal ta prizor. V zbor postavljene tri koze, ki so gledale naravnost vame, ob pomoči svetlobe zahajajočega sonca. Nemudoma sem naredil nekaj posnetkov in preveril, če je treba kaj popraviti.

Matija Podbreznik

BRIHTNE GLAVCE

Dočakali prve letošnje počitnice

Kot ponavadi vam tudi tokrat ponujamo mesečni kviz za krajšanje časa.

1. Katere počitnice so se ravnokar začele?

- u) Poletne počitnice.
- p) Krompirjeve počitnice.
- r) Zimske počitnice.

2. Kateri slovenski kraj je znan po krofih?

- m) Portorož.
- o) Trojane.
- n) Kranj.

3. Nadaljuj slovenski pregovor: Še tako dolga pot se začne s ...

- b) ... s pravo besedo.
- c) ... s pravo mislijo.
- č) ... s pravim korakom.

4. Kako še imenujemo oktober?

- i) Vinotok.
- l) Listopad.
- j) Mali traven.

5. Kaj je skrito v ježicah?

- e) Žir.
- t) Kostanj.
- v) Oreh.

6. Kaj pomeni beseda trgatev?

- n) Trganje grozdja.
- h) Grabljenje.
- e) Nabiranje jabolk.

7. Kdo potuje v vesolje?

- g) Arheolog.

i) Astronavt.

l) Pilot.

8. Kateri praznik praznujemo 31. oktobra?

- c) Dan reformacije.
- g) Dan upora proti okupatorju.
- j) Dan spomina na mrtve.

9. Kdo je napisal Abecednik in Katekizem?

- t) France Prešeren.
- e) Primož Trubar.
- ž) Jože Snoj.

10. Kako imenujemo uslužbenca muzeja?

- s) Kustos.
- r) Arheolog.
- b) Zgodovinar.

11. Kdaj se začne prvi jesenski dan?

- p) 1. oktobra.
- o) 23. septembra.
- c) 14. oktobra.

12. Kako se je Ljubljana imenovala v rimskih časih?

- v) Celeia.
- l) Ljubljanica.
- t) Emona.

13. Nadaljuj poved: Tam kjer rastejo lišaji, je ...

- u) Svež zrak.
- r) Veliko rastlin.
- z) Mnogo živali.

Geslo

1 2 3 4 5 6 7 8 9   10 11   12 13

PŠ ŠENTRUPERT

Gostili planince iz Zaloga pri Šempetru

Topla jesen, polna sončnih žarkov, ki smo jih pogrešali v poletnih dneh, nas je kar vabila k aktivnostim v naravi.

Tako smo v soboto, 27. Septembra, ob naši šoli pripravili sprejem družin planincev iz Zaloga pri Šempetru. Ob zvokih harmonike smo jim postregli domač kruh in šopke cvetja. Sledil je kulturni program s predstavitvijo medovitega vrta in čebelar, gospod Franc Šolar, je predstavil zanimivosti iz življenja čebel. Najlepše je bilo, ko

smo ob harmoniki zapeli in se posladkali z medom, s pecivom, kruhom in toplim čajem. Ob degustaciji medu so si obiskovalci ogledali tudi razstavo fotografij o delovanju naše šole in razstavo otroških izdelkov. Kot se za planince spodobi, smo odšli tudi na pohod po okoliških gričih.

Učenci in učiteljice

PŠ ŠENTRUPERT

Čestitamo

Za konec pa še čestitke naši učiteljici in sodelavki Dragici Uršej, ki je v tej lepi jeseni postala mamica dojenčici Lani. Čestitamo in jima želimo vse dobro!

Učenci in učiteljice

ZBIRALNE AKCIJE V ŠOLI

Spremljajte dogajanje na:

**eko in humanitarnem kotičku
na šolski spletni strani.**

→ *Namen zbiranja starega papirja je
predvsem ozaveščanje o skrbi
za čisto okolje.*

Za nagrado razredne skupnosti dobijo:
DENARNA SREDSTVA.

DRUGO:

- *Zbiranje plastičnih zamaškov.*
- *Zbiranje odpadnih baterij.*

